

[Freddy Madsen.]

degive ved at henvise til et svar, som netop Århusstypograferne har fået fra en af trykfarvefabrikkerne, og hvori man ligesom bagatelliserer sagen, idet man her opstiller, hvad man kan risikere at der findes i de tryksværter, man anvender; samtidig henviser man til, at det er små mængder, der ligger under det, der f. eks. findes i en række af de fødemidler, vi anvender. Den stilling kan man naturligvis godt tage, men efter min mening er det meget illustrerende for, hvad det faktisk drejer sig om, idet man bl. a. i den forbindelse henviser til, at på nuværende tidspunkt indeholder f. eks. modermælk 1 mg pr. kg og det vil altså sige, at spædbørnene allerede igennem modermælken modtager et kraftigt tilskud af PCB. Det viser efter min mening, hvor alvorlig sagen er, at det ikke bare er et spørgsmål om risikoen for forgiftningsfare på nuværende tidspunkt, men at det som på så mange andre områder, når det drejer sig om de farlige miljøgifte, først og fremmest er et spørgsmål om fremtiden. Hvad er det, vi gør på nuværende tidspunkt? Det er en skuffelse for mig, at vi ikke kunne få et klart svar fra miljøministeren om, at man i hvert fald ville gå lige så vidt i denne sag, som man er gået i Sverige, så det bliver det offentlige, der får kontrol med den side af sagen.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne, at vi vender tilbage til sagen i miljøudvalget, hvor jeg også har stillet spørgsmål, men jeg kan ikke forstå, at man ikke allerede på nuværende tidspunkt fra miljøministerens side kan sige, at man her i Danmark ikke har større behov for at anvende stoffet, end man f. eks. har i Sverige, og at man også her i Danmark må konstatere, at stoffet er mindst ligeså farligt som i Sverige. Hvilken forskel er der på de miljøfaktorer, de produktionsfaktorer, der gør sig gældende i Danmark og i Sverige?

Miljøministeren (Holger Hansen):

Jeg kommer meget gerne i miljøudvalget for at tale videre om denne sag og besvarer meget gerne spørgsmål fra miljøudvalget om PCB-stofferne og om de vilkår, hvorunder vi arbejder med disse ting.

Jeg må måske udstøde det hjertesuk, at

spørgsmålet har jeg set første gang mandag aften. Det vil sige, at vi i ministeriet har haft meget kort tid til at gå ind i denne sag. Det skyldes ikke spørgeren, det ligger i forretningsordenens bestemmelser om tidssterminerne. Derfor vil jeg have fuld forståelse for at man i miljøudvalget vil rejse problemet, og så vil vi komme med yderligere materiale omkring dette stof, som vi naturligvis har en fælles interesse i at begrænse, så vidt det overhovedet er muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Melchior* (CD) til arbejdsministeren:

„Ministeren bedes oplyse, hvorfor udbyttedelingsnævnet ikke har aflagt beretning siden 1969 om antallet og arten af sager, samt om ministeren påtænker at søge nævnet nedlagt.“

(Spm. nr. 235).

Melchior (CD):

Der ligger ikke i mit spørgsmål til arbejdsministeren om udbyttedelingsnævnets virksomhed nogen polemisk hensigt over for arbejdsministeren, og da jeg føler mig overbevist om, at jeg får et fyldestgørende svar om et øjeblik, vil jeg med det samme sige tak for det, så jeg ikke skal ulejlige med at tage ordet én gang til.

Jeg har spurgt, hvorfor der ikke er udsendt beretning om udbyttedelingsnævnets arbejde i de sidste 4 år. Jeg vil gerne oplyse, at beretningen for 1966-67 var på 22 sider, den for 1968-69 var på 13 sider, og for 1970-71 og 1972-73 er der altså ikke kommet nogen beretning.

Nu er det ikke altid beretningens længde, der er afgørende. Hvis den er klar og koncis og har nogle værdifulde oplysninger, gør det ikke noget, den ikke fylder ret meget. Men når man læser disse beretninger, som altså fører op til 1969, kan man ikke få noget rigtigt indtryk af, hvad der egentlig foregår. Jeg henviser til, at der under det vigtige punkt „Henvendelser til nævnet“ for begge 2 års perioder står: „Fra virksomheder og enkeltpersoner har nævnet modtaget en række henvendelser“ Ikke en gang noget om antallet af henvendelser.

Jeg er bekendt med ministerens svar tidligere til hr. Hans Toft om, at gageudbetalin-